

WŁADZE ■ KONTAKTY

Biurowisko OIIB, 85-030 Bydgoszcz,
ul. K. Gotowskiego 6 (Dom Technika),
tel. (52) 366 70 50,
518-310-572 – sekretariat
501-393-166 – dział członkowski
502-347-432 – Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna
e-mail: kup@piib.org.pl
www.kup.piib.org.pl

Biurowisko Izby pracuje w godzinach:

Pon. 7⁰⁰-15⁰⁰
Wt. 9⁰⁰-17⁰⁰
Śr. 8⁰⁰-16⁰⁰
Czw. 7⁰⁰-15⁰⁰
Pt. 7⁰⁰-15⁰⁰

Przyjęcia interesantów w godzinach:

Wt. 10⁰⁰-17⁰⁰
Śr. 10⁰⁰-16⁰⁰
Czw. 8⁰⁰-14⁰⁰

Punkty Konsultacyjne Izby:

87-300 **Brodnica**, ul. Kościelna 7,
tel. (56) 49 410 90
Pon. - Pt., godz. 15⁰⁰-16⁰⁰

86-300 **Grudziądz**, ul. Kościelna 10/3,
tel. (56) 46 225 03
Pon., Śr., godz. 10⁰⁰-14⁰⁰
dyżur członka Prezydium Rady, Śr., godz.
15³⁰-16³⁰

88-100 **Inowrocław**, ul. Orłowska 48,
tel./fax (52) 357 46 66
Wt., godz. 14⁰⁰-15⁰⁰, Pt., godz. 8⁰⁰-15⁰⁰,
dyżur członka Prezydium Rady, Wt., godz. 14⁰⁰-15⁰⁰

87-100 **Toruń**, ul. Piernikarska 4/1,
tel. (56) 662-90-77,
Pon., Wt., godz. 12⁰⁰-15³⁰,
dyżur członka Prezydium Rady, Wt., godz. 13⁰⁰-15³⁰

87-800 **Włocławek**, Pl. Wolności 1,
tel./fax (54) 232 62 50
Wt., Śr., Czw., godz. 9⁰⁰-13⁰⁰,
dyżur członka Prezydium Rady, Wt., godz. 13⁰⁰-14⁰⁰

Dyżury członków władz:

Przewodniczący Rady
– wtorek, godz. 15⁰⁰-17⁰⁰

Zastępca Przewodniczącego Rady
– poniedziałek, godz. 14⁰⁰-15⁰⁰

Przewodniczący Okręgowej Komisji Rewizyjnej
– poniedziałek, godz. 13⁰⁰-15⁰⁰

Przewodniczący Komisji Kwalifikacyjnej
– czwartek, godz. 13⁰⁰-15⁰⁰

Przewodniczący Sądu Dyscyplinarnego
– wtorek, godz. 13⁰⁰-15⁰⁰

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej
– wtorek, godz. 14⁰⁰-16⁰⁰

Skarbnik
– środa, godz. 15⁰⁰-16⁰⁰

Sekretarz Rady
– środa, godz. 9⁰⁰-10⁰⁰

Radca Prawny
– wtorek, godz. 15⁰⁰-17⁰⁰

Obowiązek, ale też przywilej

- Naszą powinnością musi być rzetelne i kompetentne wykonywanie powierzonych nam czynności, a tego nie da się osiągnąć bez zdobywania nowych wiadomości. Jednym z przywilejów członkostwa w izbie jest dostęp do szkoleń, konferencji i wyjazdów technicznych na wysokim poziomie merytorycznym - mówi mgr inż. Paweł Piotrowiak, wieloletni przewodniczący Zespołu ds. ustawicznego doskonalenia zawodowego KUP OIIB, Zastępca Przewodniczącego Okręgowej Rady w latach 2003-2018, obecnie członek Okręgowej Rady

■ - Podnoszenie kwalifikacji zawodowych to nie tylko uczestnictwo w szkoleniach, kursach czy studiach podyplomowych, ale też np. systematyczne sprawowanie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie na wysokim poziomie merytorycznym, a nawet opieka nad stażystami ubiegającymi się o nadanie uprawnień budowlanych - wyjaśnia mgr inż. Paweł Piotrowiak

Fot. Piotr Piotrowiak

- **Dlaczego doskonalenie zawodowe jest dla inżynierów budownictwa tak ważne?**

- Stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych jest dla inżynierów budownictwa obowiązkiem, który zapisano wprost w ustawach – Prawo budowlane oraz ustawie z 2000 r. o naszym samorządzie zawodowym oraz w kodeksie zasad etyki inżynierów budownictwa. Dlatego jednym z filarów naszej działalności od początku istnienia izby jest wspieranie naszych członków w doskonaleniu zawodowym, między innymi poprzez stworzenie atrakcyjnej oferty szkoleniowej. Taka oferta z założenia powinna zarówno obejmować powszechnie występujące zagadnienia techniczne, które należy mieć opanowane w codziennej praktyce zawodowej, jak i stanowić odpowiedź na

rozmaite wyzwania związane z dynamicznym rozwojem nowych technologii w budownictwie. W tej branży pewne dziedziny zmieniają się szybko i nie szkoląc się, łatwo „wypaść z obiegu”. Naszą powinnością musi być rzetelne i kompetentne wykonywanie powierzonych nam czynności, a tego nie da się osiągnąć bez zdobywania nowych wiadomości. Jednym z przywilejów członkostwa w izbie jest dostęp do szkoleń, konferencji i wyjazdów technicznych na wysokim poziomie merytorycznym.

- **Jak wiemy, zawód inżyniera budownictwa jest zawodem zaufania publicznego, co nakłada na jego przedstawicieli szczególnego rodzaju społeczne zobowiązanie.**

To prawda, status zawodu zaufania publicznego jest swego rodzaju przywilejem,

▶ dokończenie ze str. 1.

ale też ogromną odpowiedzialnością. Prestiż, który słusznie przypisuje się naszemu zawodowi, nie jest dany raz na zawsze. To od nas zależy, czy wciąż będziemy postrzegani w społeczeństwie jako doskonali fachowcy. Jest to szczególnie ważne wobec licznych prób osłabiania pozycji naszego zawodu ze strony polityków czy innych grup zawodowych. Nie mam najmniejszych wątpliwości, że upowszechnienie doskonalenia zawodowego jest konieczne, byśmy tę naszą pozycję utrzymali. Dlatego należy wreszcie znaleźć sposób, by skutecznie egzekwować obowiązek podnoszenia kwalifikacji zawodowych. W ostatnim czasie rzeczywiście podjęto działania, by zdyscyplinować członków naszego samorządu zawodowego do stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Nowy regulamin doskonalenia zawodowego jednoznacznie obliguje nas do podnoszenia kwalifikacji, a także zakłada wprowadzenie systemu monitorowania aktywności oraz „nagradzania” wyróżniających się osób (np. poprzez dofinansowanie szkoleń, dodatkowe „punkty” przy opiniowaniu kandydatów na biegłego sądowego lub rzeczoznawcę). I słusznie, ponieważ wielu inżynierów budownictwa nie wykazuje dostatecznego zaangażowania w ciągłe samokształcenie. W mojej ocenie problem ten dotyczy szczególnie techników i inżynierów budownictwa, którzy nie posiadają pełnych uprawnień budowlanych. Wynika to często ze sposobu, w jaki funkcjonują zawodowo, realizując jedynie niewielkie budowy lub pozostając na stałych kontraktach, np. przy spółdzielniach mieszkaniowych, dla których wykonują pewien ustalony zakres prac. Widać też różnice pokoleniowe – młoda kadra, która obecnie przybywa do izby, ma już nieco inne spojrzenie na kwalifikacje zawodowe niż niektórzy przedstawiciele starszej generacji, bardziej masowo stara się pozyskiwać informacje o nowoczesnych technologiach czy innowacyjnych rozwiązaniach technicznych, zapoznaje się z branżowymi czasopismami. To dobrze wróży na przyszłość.

– **Wspomniał Pan, że obowiązek szkoleń w przypadku wielu osób wciąż pozostaje „na papierze”. Jak zatem można go skutecznie wyegzekwować?**

Docelowym rozwiązaniem powinno być jednoznaczne powiązanie członkostwa w izbie z obowiązkiem stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Moim zdaniem należałoby zobligować wszystkich naszych członków do okresowego dokumentowania aktywności w zakresie doskonalenia zawodowego (np. trzeba by przedstawić listę odbytych szkoleń przy wpłacie składki członkowskiej na kolejny okres). Powyższe powinno podlegać stosownej ocenie ze strony izby. W tym miejscu warto podkreślić, że podnoszenie kwalifikacji zawodowych to nie tylko uczestnictwo w szkoleniach, kursach czy studiach podyplomowych, ale też np. systematyczne sprawowanie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie na wysokim poziomie merytorycznym, a nawet opieka nad stażystami ubiegającymi się o nadanie uprawnień budowlanych. Szczegółowy wykaz tych aktywności zawiera regulamin podnoszenia kwalifikacji zawodowych, przyjęty na XVIII Zjeździe Sprawozdawczym PIIB w 2018 r. Członkowie izby mają oczywiście pełną swobodę wyboru tematyki i formy doskonalenia zawodowego, zgodnie z ich indywidualnymi aspiracjami i potrzebami. Ważne po prostu jest, żeby się szkolić.

– **Jak Pana zdaniem pandemia koronawirusa wpłynęła na doskonalenie zawodowe naszych członków?**

Obecnie nie jestem już przewodniczącym zespołu ds. ustawicznego doskonalenia zawodowego, więc nie przyglądam się temu z bliska. Tuż po wprowadzeniu pierwszych obostrzeń przeciwepidemicznych stało się jasne, że możliwości szkoleń w tradycyjnej, stacjonarnej formie będą przez dłuższy czas całkowicie wstrzymane. Konieczne stało się znalezienie innego sposobu na dotarcie z działalnością szkoleniową do naszych członków. I tu nastąpił szybki rozwój szkoleń online, które wcześniej stanowiły raczej formę uzupełniającą. Dzięki temu oferta szkoleniowa znacząco się zwiększyła, bo stały się dostępne szkolenia organizowane przez wszystkie okręgowe izby oraz izbę krajową – to średnio kilkanaście różnorodnych szkoleń w miesiącu. Ponadto formuła online jest udogodnieniem dla części naszych członków, zwłaszcza tych bardziej aktywnych zawodowo,

gdyż wystarczy włączyć sobie komputer, żeby wziąć udział w szkoleniu. Nie trzeba brać urlopu w pracy, dojeżdżać na miejsce szkolenia itd. Widać to w statystykach – wydaje się, że udział w szkoleniach naszych członków zwiększył się w stosunku do poprzednich lat, jednak te dane wymagają głębszej analizy. Trudno bowiem zmierzyć rzeczywiste zaangażowanie uczestnika w odbiór przekazywanych treści, gdy włącza on szkolenie np. w pracy, gdzie zawsze jest coś do zrobienia. Zdają sobie z tego sprawę inni organizatorzy szkoleń online, którzy często w programie umieszczają rozmaite quizy i inne metody przykuwania uwagi. Myślę, że optymalnym rozwiązaniem byłby powrót do stacjonarnej formy szkoleń, ale z jednoczesną transmisją online – chętni mieliby wtedy wybór, jak chcą uczestniczyć w danym szkoleniu. Jednak to będzie możliwe dopiero po opanowaniu epidemii.

– **Pana działalność w KUP OIIB to tylko wycinek Pańskiej aktywności zawodowej i społecznej. Proszę opowiedzieć naszym czytelnikom więcej o sobie.**

W 1965 r. ukończyłem studia magisterskie na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu (kierunek chemia). W tym samym roku podjąłem pracę w Bydgoskich Okręgowych Zakładach Gazownictwa, gdzie byłem kierownikiem laboratorium i kontroli technicznej. Jednak dość szybko zorientowałem się, że moje studia uniwersyteckie nie wystarczą, bym mógł spełnić się zawodowo zgodnie z moimi aspiracjami. Dlatego podjąłem kolejne studia techniczne i uzyskałem tytuł magistra inżyniera. Dzięki temu uzyskałem możliwość zdobycia uprawnień budowlanych.

W 1973 r. zostałem dyrektorem Zakładu Gazowniczego w Toruniu. Okoliczności objęcia przeze mnie tego stanowiska zapadły mi głęboko w pamięci, bo stało się to tuż po tym, jak dwóch pracowników zatrofuło się śmiertelnie gazem. To była w tamtym czasie głośna sprawa, która spotkała się z reakcją nawet na szczeblu ministerialnym. Zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w tym zakładzie nie były należycie przestrzegane, więc moje urzędowanie zaczęło się od próby

przywrócenia elementarnych standardów w tym zakresie.

Przełom lat 60. i 70. cechowała postępująca centralizacja przemysłu gazowniczego – przedsiębiorstwa komunalne przechodziły pod jurysdykcję państwowego Zjednoczenia Przemysłu Gazowniczego, które w połowie lat 70. połączono z przemysłem naftowym i dziś znane jest jako Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo (PGNiG). W wyniku tej reorganizacji branży gazowniczej na szczęblu centralnym w 1974 r. objąłem funkcję dyrektora Zakładu Remontowego Urządzeń Gazowniczych w Toruniu.

To była jednostka, która realizowała inwestycje gazownicze w okręgu pomorskim, obejmującym sześć ówczesnych województw: śląskie, gdańskie, elbląskie, bydgoskie, wrocławskie i toruńskie.

Jako dyrektor Zakładu Remontowego Urządzeń Gazowniczych pracowałem do 1984 r. Następnie przeszedłem do pracy w Radzie Wojewódzkiej Naczelnej Organizacji Technicznej w Toruniu. Wspólnie z Władysławem Wierzejskim podjęliśmy działania zmierzające do utworzenia Zespołu Usług Technicznych, który zaczął działalność w tym samym roku. W ten sposób NOT w Toruniu zaczął prowadzić samodzielną działalność gospodarczą, która pozwoliła na finansowanie działalności statutowej. ZUT NOT świadczył usługi z zakresu ekspertyz, opinii, projektów i tłumaczeń technicznych. Było to

szczególnie istotne wobec całkowitego zaniechania przekazywania środków na nasze działania ze szczebla centralnego. Działalność Zespołu Usług Technicznych wzmocniła finansowo nasz oddział i pozwoliła nam na dalszy rozwój, aż do przekształcenia tej działalności w spółkę z o.o. W latach 1992-2013 aż do przejścia na emeryturę pełniłem funkcję prezesa zarządu tej spółki.

Poza normalną działalnością gospodarczą Toruński Klub Technika NOT podejmował też innowacyjne przedsięwzięcia, np. zaprojektował pierwszą w Polsce budowę kanalizacji sanitarnej metodą bezwykopową w ciągu ul. Bydgoskiej w Toruniu (na długości ok. 1 km ułożono rurę o średnicy 1,6 m).

Na zlecenie Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa wykonaliśmy ekspertyzę stanu technicznego, projekt techniczny i skuteczną naprawę zabytkowego muru pomiędzy Cmentarzem Orłąt Lwowskich i Cmentarzem Łyczakowskim we Lwowie.

– **W uznaniu szczególnych zasług dla miasta w 2015 r. otrzymał Pan najwyższe toruńskie wyróżnienie - Medal Honorowy Prezydenta Miasta Torunia „Thorunium”.**

Jako przedstawiciel NOT uczestniczyłem w wielu przedsięwzięciach na rzecz miasta i regionu, organizując między innymi coroczne Dni Techniki oraz cieszące się popularnością konkursy: „Przeгляд Osiągnięć Technicznych Torunia”

i „Osiągnięcia w Technice i Ochronie Środowiska”. Uczestniczyłem w pracach Komisji Finansów i Budżetu Rady Miasta Torunia (1998-2003). Cieszę się, że moją wieloletnią aktywność na rzecz lokalnego samorządu w ten sposób doceniono. Jednak sądzę, że moim największym osiągnięciem w działalności społecznej było doprowadzenie do realizacji wieloletniego marzenia toruńskich „notowców” o posiadaniu własnej siedziby. Po wieloletnich staraniach udało nam się zakupić i zmodernizować budynek przy ul. Piernikarskiej na Starym Mieście w Toruniu z przeznaczeniem na siedzibę Toruńskiego Domu Technika. Oficjalne otwarcie siedziby toruńskiego NOT nastąpiło 15 października 2010 r. W 2011 r. Rada Miasta Torunia nazwała plac w centrum miasta placem Naczelnej Organizacji Technicznej, w czym również miałem swój udział.

Ponadto od 1981 r. nieprzerwanie jestem prezesem toruńskiego oddziału Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych, skutecznie rozwiązując problemy techniczne miasta i regionu, szczególnie w zakresie ochrony środowiska. Równocześnie współuczestniczyłem w organizacji i działalności Okręgu Pomorsko-Kujawskiego Polskiego Klubu Ekologicznego, pełniąc obowiązki prezesa w latach 1991-1999. ■

rozmawiał Piotr Gajdowski

Ucz się z domu

Blisko 240 szkoleń online i ponad 4400 uczestników z KUP OIIB. Tak w statystykach prezentuje się doskonalenie zawodowe członków Izby w 2020 r. Mimo pandemii koronawirusa działalność szkoleniowa Izby nie została wstrzymana. Wręcz przeciwnie – dzięki przejściu do internetu i współpracy wszystkich okręgowych izb oferta szkoleniowa jest dużo bogatsza i bardziej dostępna niż wcześniej.

W pierwszym kwartale 2020 r., tuż przed wprowadzeniem obostrzeń sanitarnych związanych z epidemią koronawirusa, KUP OIIB zorganizowała trzy szkolenia stacjonarne, w których wzięło udział 155 osób. Były to „Ochrona przeciwwilgociowa i przeciwwgrzybicza w budownictwie” (29.01.2020 r., Remmers, 98 uczestników), „Projektowanie i budowa instalacji na gaz płynny (LPG) i skroplony gaz ziemny (LNG)” (19.02.2020 r., Gaspol, 34 uczestników), a także „Wy-

padki na budowach oraz działania prewencyjne prowadzone przez Państwową Inspekcję Pracy” (27.03.2020 r., prelegentem był inspektor PIP, 23 uczestników). Następnie na krótki czas działalność szkoleniową wstrzymano, a zaplanowane szkolenia stacjonarne zostały odwołane. Rozwiązaniem okazało się uruchomienie szkoleń na platformach internetowych. Najpierw Krajowe Biuro PIIB, we współpracy z Mazowiecką OIIB i Śląską OIIB, uruchomiło dla wszyst-

kich członków samorządu zawodowego szkolenia na platformie internetowej ClickWebinar. Z upływem czasu do organizacji szkoleń online włączały się następne okręgowe izby, co sprawiło, że już od połowy marca 2020 r. członkowie PIIB pod względem tematycznym mają do dyspozycji szeroką ofertę szkoleń online organizowanych przez Okręgowe Izby Inżynierów Budownictwa, które są dostępne i prowadzone z Portalu PIIB (www.portal.piib.org.pl). W celu zapi-

dokończenie na str. 4. ▶

► **dokończenie ze str. 3.**

sania się na określone szkolenie należy załogować się do Portalu PIIB, podając swój numer członkowski i hasło. Po załogowaniu i kliknięciu w ikonę „Szkolenia online” każdy członek izby ma możliwość zapisania się na szkolenia organizowane przez wszystkie okręgowe izby. Lista zaplanowanych szkoleń jest na bieżąco aktualizowana i udostępniana na stronie internetowej Izby: www.kup.piib.org.pl w zakładce „Szkolenia”. W ten sposób każdego miesiąca można wziąć udział średnio w kilkunastu szkoleniach. Dla tych, którzy wezmą udział przynajmniej w 50% czasu szkolenia, generowane są certyfikaty poświadczające udział.

Ogółem w 2020 r. zorganizowano 237 szkoleń online (około 870 godzin), w których uczestniczyły 4433 osoby z KUP OIIB (zgodnie z raportem szkoleń i retransmisji w 2020 r. opracowanym przez PIIB).

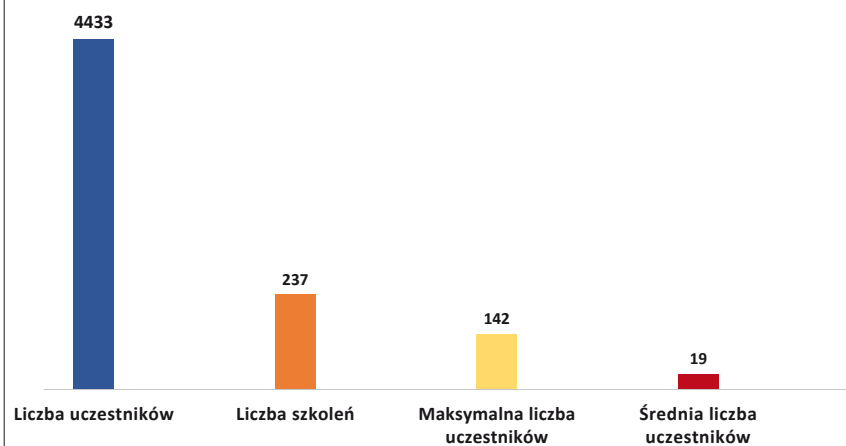
Dla porównania - w 2019 r. KUP OIIB zorganizowała 16 jednostek szkoleniowych dla swoich członków, w których wzięło łącznie udział 691 osób, a także dwa wyjazdy techniczno-szkoleniowe, w których uczestniczyło 81 osób.

I półrocze 2020 r.

- Styczeń – zorganizowano 1 szkolenie stacjonarne, w którym uczestniczyło 98 osób z KUP OIIB,
- Luty – zorganizowano 1 szkolenie stacjonarne, w którym uczestniczyły 34 osoby z KUP OIIB,
- Marzec – zorganizowano 1 szkolenie stacjonarne oraz 6 szkoleń online, w których uczestniczyły łącznie 383 osoby z KUP OIIB,
- Kwiecień – zorganizowano 12 szkoleń online, w których uczestniczyły 554 osoby z KUP OIIB,
- Maj – zorganizowano 15 szkoleń online, w których uczestniczyło 365 osób z KUP OIIB,
- Czerwiec – zorganizowano 29 szkoleń online, w których uczestniczyło 326 osób z KUP OIIB.

Razem w I półroczu 2020 r. zorganizowano 65 szkoleń stacjonarnych i online, w których uczestniczyło 1760 osób z KUP OIIB.

Udział członków KUP OIIB w szkoleniach online PIIB w 2020 r.

II półrocze 2020 r.

- Lipiec – zorganizowano 17 szkoleń, w których uczestniczyły 184 osoby z KUP OIIB,
- Sierpień – zorganizowano 15 szkoleń (14 z nich to retransmisje), w których uczestniczyły 259 osób z KUP OIIB,
- Wrzesień – zorganizowano 36 szkoleń (15 z nich to retransmisje), w których uczestniczyły 559 osób z KUP OIIB,
- Październik – zorganizowano 39 szkoleń (8 z nich to retransmisje), w których uczestniczyły 585 osób z KUP OIIB,
- Listopad – zorganizowano 38 szkoleń (11 z nich to retransmisje), w których uczestniczyły 714 osób z KUP OIIB,
- Grudzień – zorganizowano 30 szkoleń (11 z nich to retransmisje), w których uczestniczyły 527 osób z KUP OIIB.

Razem w II półroczu 2020 r. zorganizowano 175 szkoleń online, w których uczestniczyło 2828 osób z KUP OIIB.

Wzorem innych izb okręgowych KUP OIIB zorganizowała dwa szkolenia online dostępne dla wszystkich członków PIIB, w których wzięło udział łącznie ponad 650 osób.

4-godzinny wykład „Kontrola i nadzór nad funkcjonowaniem rusztowań – obiekty kubaturowe”, który przygotował dr inż. Michał Pieńko z Wydziału Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej, w dn. 22.09.2020 r. obejrzało 199 osób (w tym 60 członków naszej Izby).

Z kolei seminarium naukowo-techniczne „Fotowoltaika sposobem na oszczędność energii i ochronę środowiska”, współorganizowane z toruńskim oddziałem Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych, obejrzało 455 osób (w tym 69 członków KUP OIIB). Podczas szkolenia omówiono techniczne, prawne i instytucjonalne uwarunkowania w zakresie wyboru, montażu i eksploatacji instalacji fotowoltaicznych. Seminarium trwało 5 godzin i odbyło się w dn. 6.11.2020 r. Obydwa szkolenia pierwotnie zaplanowane były na pierwsze półrocze w formie stacjonarnej.

Ponadto KUP OIIB zapraszała swoich członków do udziału w bezpłatnych szkoleniach organizowanych przez inne podmioty, dotyczące między innymi odnawialnych źródeł energii, prefabrykatów, zagadnień geotechnicznych, instalacji elektrycznych i automatyki budynków. Dostępne dla członków KUP OIIB są również kursy e-learningowe na Portalu PIIB, między innymi na temat organizacji budowy, zasad BHP w budownictwie, kosztorysowania robót budowlanych czy podstaw projektowania konstrukcji.

Obecnie Zespół ds. ustawicznego doskonalenia zawodowego KUP OIIB opracowuje tematykę przyszłych szkoleń, które zostaną zorganizowane przez naszą Izbę. ■ (opr. PG)

